

LASTEN LEIKKEJÄ

Niin kuin lapset muuallakin, niin myös Mutenian pikkuväki leikki perittyjä leikkejä ja keksi itse uusia.

Paulaharju kuvailee kirjassaan, kuinka sikiöt juoksivat ympäri kartanomaita, milloin karttusilla ja piilosilla, milloin porosilla, mätösillä ja hippasilla.

Enni M a g g a gin (o.s. Mutenia) muistaa hyvin nämä leikit, ja sen, kuinka Tapion Pekan sarka oli lasten mieluisa leikkipaikka. Siellä punnittiin lisäksi "kuka pölkää mustaa miestä".

Ajan kulukseen lapset kuuntelivat usein iltaisin, kun aikuiset tarinoivat pirtissä menneistä ajoista.

Erytisesti Enni Maggan mieleen on jäänyt isänsä Konsta M u t e n i a n ja Anselmi P o k u r i n muistelukset.

Kuristakin huolehdittiin. Sopimattomien tekosten jälkeen komensi "Koivuniemen herra". Tämän Ennikin sai tuntea käytyään salaa katsomassa Alatalon possuja.

PERINNE JATKUU

Näitä, sekä monia muita muisteluksia kuultiin Muteniassa kesäisen viikonlopun aikana.

Kertomukset ja jutut höystivät vapaamuotoista tarinointia. Näin muistikuvat siirtyivät myös kasvavalle sukupolvelle.

Tapaamisen järjestämisestä huolehti Reijo Keskitalo, kuivaliha-keiton onnistumisesta vastasi Aili Keskitalo, ahvenet pyydysti ja savusti Sakari Keskitalo, muut järjestelyt hoiti Veikko Mutenia.

Kemijoki Oy tarjosi puitteet tapahtumalle.

Entiset mutenialaiset päättivät kokoontua seuraavan kerran kahden vuoden kuluttua.